

Νέα ἔκτασις καὶ πλάνη
τοῦ κυρίου Δεληγιάννη.

Κορδόνι μου, Κορδόνι μου καὶ φοβερό μου κόμμα...
'στὰ ξεκουμπίδια ἔλοι των καὶ ὁ Συγγρός ἀκόμα...
κὶ ἂν λέγεται ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἐυεργετῶν
γιὰ μὲνα εἶναι ἄριθμὸς καὶ βάρος περιττὸν.
Εἰς τοῦ Τρικοῦπη τούς πιστούς ἡ μέγας Ναπολέων
τὴν ἐλεημοσύνην του δὲν τὴν παρέχει πλέον.

Δὲν παίζει ὁ Θεόδωρος τὰ κότσα καὶ τοὺς βώλους...
ἀνελεῖμῶν, ἀπηνῆς, ἀμειλικτός δι' ἔλους.
Τὸ πᾶν ἄς πέση στὴν ὄρην τοῦ φοβεροῦ τυφάνου,
'στὰ ξεκουμπίδια ἔλοι των καὶ στὸν σωρὸν τοῦ κάρου...
χρόνους ἐκτὼ καθήμενος ἀπ' ἔξω τοῦ Νυμφῶνος
κατήντησα ἰσχνότερος κ' αὐτοῦ τοῦ-μπακαλιάρου.

Ἐπῆρε τὸν κατήφορον κ' ἡ ἐκλογὴ Αἰγίνης...
Τρικοῦπη, πῶς κατήντησες, κ' ἀκόμη τί θὰ γίνης!
Κατέπεσε ὑπὸ ζυγὸν βαρῶν καὶ ἀργαλέον,
ἰπολόρησκα κ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον κάστρον,
ὁ θρίαμβός μου δι' αὐτοῦ συνεπληρώθη πλέον
καὶ τῆς μεγάλης δόξης μου μεσουρανεῖ τὸ ἄστρον.

Ποῦ κακὰ τὰ ἐμπλέξες μ' ἐμὲ τὸν μακρολέλεκα...
τὸν ἔρχομ μου τετήρηκα, τὸ ἔργον μου τετέλεκα.
Πάντες ἐξεπληρώθησαν οἱ μυστικοὶ μου πόθοι,
τῶν Κορδονάτων γαυριᾶ τὸ ἀλαλάζον σμῆνος,
καὶ μὲ πολλὸν ἀλαλαγμὸν καὶ κτύπον ἀκυρώθη
ἡ τῆς Αἰγίνης ἐκλογὴ καὶ ἡ τῆς Σαλαμινοῦ.

Ἐπὶ δαρῶν καὶ μυρσιῶν στεφανωμένος τρέχω...
ζαστάτε με κ' ἐλύσσασα καὶ κρατήμω δὲν ἔχω.
Κορδόνι μου, Κορδόνι μου, πῆρε βοριεὶς κ' ἀμόλα...
ἀκύρωσις, ἀκύρωσις δι' ἔλους καὶ δι' ἔλα.
Ἐγὼ Κρόμβελ ἄγιος... κανεὶς δὲν μὲ γνωρίζει,
καὶ κρέας εἰς τὴν μύτην μου ἀνθρωπινὸ μυρίζει.

Ἐπολιόρησκα κ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον φρούριον...
σκιρτήσατε, χορεύσατε, τονιάσατέ μου θούριον.
Καπνὸς ὑφόνεται πυκνός, χιλιμινερίζουν ἵπποι...
τὸ Κατηγορητήριον ὅτ' ἄν θρίαμβόν μου λείπει,
καὶ δι' αὐτὸ προσέρχεται μὲ βλέμμα φλογερὸν
ὁ Παππαγιαννακόπουλος, ὁ Κάτων τῶν Κ α ἰ ρ ὠ ν.

Ὁ Παππαγιαννακόπουλος, ἀγαπητὴ μου Κάτων,
ποῦ ἦθος σὲ κοσμεῖ λεπτόν καὶ τόσο ντελικιάζον,
ἄς συγκινήσῃ ἡ γλώσσα σου τὸ ἡμεροῦν βασιλείον...
κ' ὁ Κάτων ἐτιμώρησε τὸν ὑπατον Μανιλλιον,
διότι τὴν γυναῖκα του ἐρίλησε ὅτ' ὀσμίμα
ἐνῶ παρούσα ἔστεκε ἡ κόρη του ἀκόμα.

Ὁ Παππαγιαννακόπουλος, ποῦ χύνεις δηλητηρίον,
κράτει ἕψηλά καὶ σήκωνε τὸ Κατηγορητήριον
ὡς Δαμοκλέους μάχαιραν καὶ κεφαλὴν Μεδούσης
καὶ τὸν Τρικοῦπη μὲ αὐτο πατόκορφα νὰ λούσης.
Σὲ θέλω, Κάτων ἐνόδεε, ξερετὴ μου, καπλάνι...
ἑμπρός! ἄς ἔλθουν ὅτ' ὀσμίμα προδότη λαοπλάνοι.

Ὅποσοι Ναπολέοντες μὲ ξίφος κοπτερον,
τὶ Κάτωθεν Συγκλητικοὶ μὲ ὄφρος αὐστηρῶν.
'Ὅλους τούς ἄνδρας τούς κλειούους τούς εἶτε τὸ Κορδόνι,
σπαθὶ σωτήρος κρύπτεται εἰς κάθε φαροδράμινο,
καὶ ὁ Τρικοῦπης ὁ Τζῶν-Μπουὲ ἑμπρός μας τὰ κορδόνι
ὡς ποῦ νὰ πῆς πάτερ ἡμῶν κ' ἐπὶ φορὰς λουκάνικε.

Δὲν παίζει ὁ Θεόδωρος τὰ κότσα καὶ τοὺς βώλους,
'ὅσο καταδικῶν τὸ σκαμνὶ θὰ σᾶς καθίσῃ ἔλους.
Αἶμα διψῶ καὶ σφάγιον ζητῶ ἐξίλαστήριον,
ἤγουν ἀλλόκοτοι φοναὶ καὶ πάταγοι καὶ γόθοι,
κ' ἰδοὺ ἑμπρός τὸ Εἰδικὸν κυπτάζω Δικαστήριον,
καὶ σέρουν χειροπέδαρ δειμένον τὸν Τρικοῦπη.

Ἐδίκησις... ἐδίκησις... φανήτε ἀπηνεῖς...
ἄς μὴ γλυτώσῃ ἀπὸ μᾶς πολέμιος κανεὶς.
'Ἄς στρωσώμεν στοὺς πονηροὺς ἀκίνθας καὶ τριβόλους,
σύ δέ, ὦ Κάτων φίλτατε, ποῦ τόσο σ' ἐκτιμῶ,
προσπάθησε τοῦ ἀλατιῦ νὰ μοῦ τὸς κίμης ἔλους
καὶ τὸ Κορδόνι πέρασε εἰς ἔλων τὸν λαίμω.

Ἐδίκησις, ἐδίκησις ἐξ ἔλης σας καρδίας...
'στὴν λαμοσύμον ἔλοι των μὲ τούς ζουρλομανόυας.
'Ἐδίκησις, ἐδίκησις, ποῦ νὰ μὴν ἔγῃ ἔριον...
ἄς ἔλθῃ ὁ κατάδικος ἑμπρός εἰς τὸ Πραιτώριον,
καὶ σῦρέτ' ἐν τῷ σκαμνί, κλητήρες τῆς Βουλῆς,
μὲ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Τὰ πάντα βαινουν κατ' εὐχὴν... γαλήνη κ' ἡσυχία...
εἰρήνευσαν τὰ πράγματα καὶ τὰ Πατριαρχεῖα.
Συνήθησε χαρτοπέλομος καὶ δι' αὐτὰ ραγδαίως,
ἀλλὰ κ' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἰλύθη τὸ μπαγάσις,
καὶ τῶρα τὰ χρεώγραφα ὑψώθησαν σπουδαίως,
καὶ ἀγοράζονται παντοῦ σὰν τὸ ψωμὶ τὸ χάσις.

Κὶ ὁ Ἰραδὲς ὁ ποθητὸς ἐβόγησε παρ' ἐλπίδα
καὶ κατὰ γῆς ἐρρίψαμεν τὴν κοπτερὰν λιπίδα.
Κανεὶς τοιοῦτον ἀγαθὸν δὲν ἐνθυμεῖται ὀμοιον,
οὐδ' ἄλλο μέγα ζήτημα πρὸς τὸ παρὸν μᾶς πνίγει,
ὁ Πατριάρχης ἔλαβε πᾶν δυνατὸν προνόμιον,
κ' ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τὰς πύλας τῆς ἀνοίγει.

Τὸ ἔθνος ὡς ἐκ θαύματος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
κ' ἡ Αἰλιάτης μόνον ὁ γνωστός μ' ἀνησυχεὶ μικρὸν.
'Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμ' ἀσημάντων τὸ θεωρεῖ ὁ τόπος
κ' ἐπαναστάσεις μόνος του ἄς κίμῃ ὅπως ὅπως.
'Ἐγὼ προστάζω ὑπ' ἀτιμόν ὁ Στόλος μας νὰ στέχη
καὶ εἰς τὸν Λιάτην οὕτω πὼς δὲν στέλλεται φυσεῖα.

Τὸ ἔργον μου τετέλεκα, τὴν πίστιν μου τετήρηκα,
κ' ἔλοι ὅτ' ἔλλον τὰ καλὰ θὰ ταυρεῖ χαζίρικα.
Μὲ τούς Ἀριστογείτονας καὶ πρῆγν Ροβεσπιέρους
αὐθάνε τὸ Κορδόνι μου εἰς μῆκος καὶ εἰς πλάτος,
καὶ ἂν δὲν ἐβγαίνα κ' αὐτοὺς τούς βρωμιο-Κ α λ ο γ ε ἰ
τότε τὸ φῶς τὸ ἱλαρὸν θὰ ἐβλεπὶ τὸ κράτος. [ρ ο υ ς]